

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420010391
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8420010391.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Mariána Mačuru a JUDr. Evy Rešatkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 17.02.2021, v trestnej veci proti obžalovanej O. N. pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zákona, o odvolaniach obžalovanej a poškodenej S. C. proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/81/2020 zo dňa 10.12.2020 jednomyseľne takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. poriadku **z r u š u j e** napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanej O. N. nar. XX.X.XXXX v J., trvale bytom R. A. XX/XX, C. Q., okr. J.,

u k l a d á

Podľa § 221 ods. 3 Tr. zákona za použitia § 38 ods. 3, § 36 písm. l), n), § 37 písm. m) Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona ju na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 319 Tr. poriadku **z a m i e t a** odvolanie poškodenej S. C..

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bola obžalovaná O. N. uznaná za vinnú zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- v presne nezistené dni v období najmenej od r. 2018 až do 14.2.2020 v Starej Lesnej, okr. Kežmarok, v nepravidelných intervaloch navštevovala dva až trikrát do mesiaca poškodenú S. C. vediač, že poškodená S. C. je osobou vyššieho veku a že je ľahko ovplyvniteľná a poškodenú žiadala o požičanie peňazí pod rôznymi zámienkami, že potrebuje peniaze na autobus, pre deti do školy, pritom plakala, kľakala si na kolená, aby jej bolo poškodenej ľúto, pričom poškodená jej dávala postupne v nepravidelných intervaloch najskôr sumy 5 alebo 10,- eur, potom vyššie sumy peňazí a obžalovaná O.

N. jej vždy sľubovala, že jej peniaze vráti, čo sa však nestalo, v presne nezistený deň v r. 2019 navštívila poškodenú S. C. v mieste jej bydliska pod zámienkou, že jej spadol komín na plafón tak, že sa prepadol s tým, že potrebuje požičať peniaze, čo sa nezakladalo na pravde, na čo jej poškodená S. C. dala 100,- eur, v presne nezistené dni v r. 2019 potom, čo poškodenú S. C. žiadala o požičanie peňazí, jej poškodená dala svoj dôchodok v sume 250,- eur a dôchodok v sume 205,- eur, v presne nezistený deň v mesiaci december 2019 prišla k poškodenej S. C. so žiadosťou, že potrebuje požičať peniaze, že jej zablokovali účet v banke a tak sa nemôže dostať k svojim peniazom, načo jej poškodená S. C., keďže nemala peniaze v hotovosti, dala 3 zlaté prstene, 2 hrubé zlaté retiazky na krk bez privesku a 1 náramok zo zlata na ruku, načo obžalovaná O. N. šla v dňoch 23.12.2019, 4.1.2020 a 27.1.2020 do záložní v meste Poprad, za veci dostala peniaze v sume 515,- eur, ktoré použila pre vlastnú potrebu a takto jej poškodená dávala rôzne finančné čiastky obžalovanej O. N. až do 14.2.2020, čím takto spôsobila poškodenej S. C. škodu v sume najmenej 2.590,50 eur.

Za to jej bol podľa § 221 ods. 3 Tr. zákona za použitia § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zákona a § 49 ods. 2 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov a 6 mesiacov, pre výkon ktorého bola podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradená do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súčasne podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku bola obžalovanej uložená povinnosť nahradiť poškodenej S. C., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom I. Q., ul. Q. XXX/X, škodu vo výške 2.590,50 eur.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podali odvolanie obžalovaná proti výroku o treste a výroku o náhrade škody a poškodená S. C. proti výroku o náhrade škody. Obžalovaná a ani poškodená svoje odvolania bližšie písomne neodôvodnili, len poškodená pri zahlásení odvolania uviedla, že žiada vrátenie nielen peňazí, ale aj zlata.

Na základe podaných odvolaní preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Na základe takto vykonaného preskúmania dospel k záveru, že čiastočne dôvodné je len odvolanie obžalovanej.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní dňa 10.12.2020 urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku o tom, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Po tom, čo obžalovaná aj kladne odpovedala na otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. poriadku okresný súd postupom podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. poriadku prijal jej vyhlásenie a vykonal len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a s výrokom o náhrade škody.

Po takto vykonanom dokazovaní, ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, prvostupňový súd zistil jednu poľahčujúcu a jednu priťažujúcu okolnosť. Z poľahčujúcich okolností priznal obžalovanej okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, teda že sa k spáchaniu skutku priznala a úprimne ho oľutovala. Z priťažujúcich okolností jej pričítal okolnosť uvedenú v § 37 písm. m) Tr. zákona, teda že už bola za trestný čin odsúdená. Vychádzal pritom zo skutočnosti, že obžalovaná podľa odpisu registra trestov bola päťkrát odsúdená pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 Tr. zákona (v dvoch prípadoch sa na ňu hľadí, ako keby nebola odsúdená).

Prvostupňový súd teda zistil rovnovážny pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

S uvedeným záverom však odvolací súd nemôže súhlasiť, pretože u obžalovanej je daná ešte ďalšia poľahčujúca okolnosť.

V predmetnom prípade sa totiž obžalovaná nielen priznala k spáchaniu trestného činu, ale orgánom činným v trestnom konaní tiež napomáhala pri jeho objasňovaní. Ešte pred začatím trestného stíhania sa k trestnej činnosti nielen priznala, ale popísala aj spôsob a rozsah jej páchania, vrátane označenia záložní, v ktorých založila zlato vylákané od poškodenej a sumy za to získanej, a predložila aj záložné

zmluvy. Už orgánom činným v trestnom konaní teda poskytla také údaje, ktoré ju umožnili usvedčiť a vytvoriť si komplexnejší obraz o okolnostiach činu.

Namieste je teda v prospech obžalovanej zohľadniť aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, pretože napomáhala pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

V dôsledku toho sa mení aj pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností z rovnovážneho na pomer s prevahou poľahčujúcich okolností. Okrem zníženia hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (§ 38 ods. 3 Tr. zákona), je potrebné na túto skutočnosť, ako aj na mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, prihliadať aj v rámci individualizácie trestu.

Napriek negatívnej správe o povesti, najmä pre zanedbávanie detí, a predchádzajúcim odsúdeniam, je potrebné vziať do úvahy aj to, že doposiaľ bola obžalovaná odsúdená len za prečiny ohrozovania mravnej výchovy mládeže súvisiace so zanedbávaním povinnej školskej dochádzky, pričom inú, závažnejšiu trestnú činnosť nepáchala.

Vychádzajúc z ust. § 34 ods. 1 Tr. zákona, účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Po zohľadnení všetkých skutočností významných pre rozhodnutie o druhu a výmere trestu, najmä spôsobu spáchania činu a jeho následky, zavinenia, pohnútky, poľahčujúcich okolností, priťažujúcej okolnosti a osoby páchatela, jeho pomerov a možnosti jeho nápravy, odvolací súd za primeraný a účel trestu naplňajúci považuje trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby ustanovenej v § 221 ods. 3 Tr. zákona vo výmere 3 rokov.

Súčasne je potrebné súhlasiť s prvostupňovým súdom, že v prípade obžalovanej podmienený odklad trestu odňatia slobody do úvahy neprichádza, pretože predmetný úmyselný trestný čin spáchala v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody (§ 49 ods. 2 Tr. zákona). Ide o skúšobnú dobu plynúcu od 28.06.2019 do 28.06.2021, ktorá bola určená rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/58/2017 zo dňa 14.05.2018 v spojení s uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 4Pp/25/2019 zo dňa 28.06.2019 za prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b) Tr. zákona.

Správne prvostupňový súd tiež zaradil obžalovanú pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného trestného činu bola vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený za úmyselný trestný čin. Z výkonu trestu odňatia slobody uloženého pre úmyselný prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže bola prepustená 28.06.2019 (vyššieuvedené odsúdenie vo veci Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/58/2017).

Vzhľadom na uvedené odvolací súd na podklade odvolania obžalovanej napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a sám vo veci rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Za nedôvodné však považoval odvolanie poškodenej napádajúce výrok o náhrade škody. Poškodená si riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody pozostávajúcu zo sumy vylákaných peňazí vo výške 2.000,- eur a z hodnoty vylákaného zlata. Odborným vyjadrením bolo určené, že hodnota zlatých vecí vylákaných obžalovanou bola v čase a mieste činu 590,50 eur. Na podklade toho bola v skutkovej vete aj určená výška škody spôsobená trestným činom obžalovanej 2.590,50 eur, pričom takto určenú výšku škody poškodená nenamietala. Zároveň bolo zistené, že tieto zlaté veci už boli dané do tavenia.

Prvostupňový súd preto pri rozhodovaní o náhrade škody postupoval správne, keď podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku zaviazal obžalovanú nahradiť poškodenej škodu v celkovej výške 2.590,50 eur.

Preto krajský súd odvolanie poškodenej ako nedôvodné zamietol.

Pre úplnosť odvolací súd záverom dodáva, že napadnutý rozsudok okresného súdu tak zostal nedotknutý vo výroku o vine, ako aj vo výroku o náhrade škody.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.